

N:o 2. Min ros.

Innerligt.

Ord och musik af G. Wennerberg.

p *f*

En gång en ros jag såg, Hon går ej ur min håg, Skall jag väl

p

p

hen-ne få? Tänk-te jag då. — Nu är hon min och står Re-dan se'n

p

p

mån-ga år Främst i min ro-sen-gård, Främst i min vård.

p

pp

Gam-mal min sa-ga är, Men den är mig så kär,
sa-ga är, mig så kär,

marcato

pp

sa-ga är, mig, så kär,

Ty den är ej blott min, Den är ock
ej blott min,

din. Går-den? — det är mitt hem, Ro-sen? — hvem är hon, hvem?

Gis - sa — ja gis - sa nu — Ack, det är Du.